

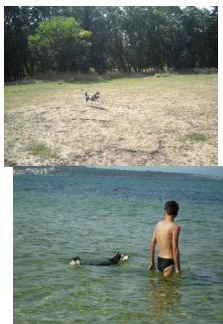
За Сибирското Хъски

Написано от Николай Патарински

Вторник, 21 Октомври 2008 21:45 - Последна промяна Четвъртък, 31 Януари 2013 21:08

Сибирско Хъски

Сибирското хъски е умно, социално, любвеобилно и схватливо същевременно би могло да бъде определено и като пакостливо и своенравно. Дружелюбно е с децата и приятелски настроено към непознати. Те са много интелигентни и поддаващи се на обучение, притежават собствено мнение и възприемат командите само ако те видят цел в това- необича и не оставя да го правят на лудо (то кой обича). Обучението им изисква разбиране на характера на арктичното куче, редовна работа и търпение. Сибирското хъски не обича да бъде оставяно дълго време само. Характерно за породата е сравнително рядкото издаване на звуци (лай), което ги прави неподходящи за кучета

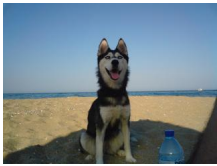
За Сибирското Хъски

Написано от Николай Патарински

Вторник, 21 Октомври 2008 21:45 - Последна промяна Четвъртък, 31 Януари 2013 21:08

пазачи.

История: Родината на Сибирското хъски е Сибир. Неговата история е тясно свързана с Чукчите, на които то е помагало за оцеляването им. Използвало се е във впрягове с 20 и повече кучета. През 1908 година Хъското е било внесено в Аляска, където бързо се утвърждава като най-доброто впрегателно куче. Малко по-късно през 1920 г. породата бива официално призната.

За породата: Сибирското хъски е средно на ръст, бързо и пъргаво със свободни, плавни и елегантни движения. Телесните му пропорции отразяват основния баланс на сила, скорост и издръжливост. Мъжките са мъжествени, но никога груби, а женските са женствени, но без слабости в структурата.

Пропорции на породата (ще спомена някой, пълните характеристики може да намерите във връзките по-долу):

- Очи: много „познавачи“ спекулират именно с очите на Сибирското хъски чувал съм какви ли не реплики от рода на „Чистото хъски има сини очи“, „Едното трябва да е синьо, другото кафяво“, „Сибирското хъски е със сини, а Аляското е със кафяви“ и т.н. В действителност е допустимо 2 сини, 2 кафяви или комбинация от синьо и кафяво око (много атрактивно);
- Опашка: добре окосмена с форма на четка
- Крайници: вълчите пръсти на предните крака са допустими, като биха могли да бъдат отстранени;
- Козина: косъмът на сибирското хъски е двоен и средно дълъг, като му придава вид на добре окосмено куче, като същевременно се запазва ясното очертание на силуета му;
- Окраска: допустими са всички цветове от черно до чисто бяло. Разнообразието от петна по главата е често срещано и включва множество поразителни шарки нетипични в другите породи;
- Ръст: мъжките екземпляри са високи от 53,5 до 60 см; женските от 50,5 до 56см;
- Тегло: Мъжки от 20,5 до 28 кг.; женски от 15,5 до 23 кг (в зависимост от ръста).

Хранене: Сибирското хъски се нуждае от по-малко количество храна в сравнение с други породи кучета със същото тегло. Тяхната диета трябва да е богата на протеини и мазнини. Не е придиричливо към храна- обича плодове (ябълки, грозде и др.) и зеленчуци (моркови, чушки, зеле). Обича разнообразната храна и продължителното даване на една и съща храна може да доведе до нейното пълно отказване.

За Сибирското Хъски

Написано от Николай Патарински

Вторник, 21 Октомври 2008 21:45 - Последна промяна Четвъртък, 31 Януари 2013 21:08

Отглеждане: В предвид на това, че Сибирското хъски е северна порода кучета-климата в България е доста неподходящ за тях. През цялата година единствено единствено през зимата то се чувства наистина добре.

- Лично моето мнение е, че през зимата най-подходящото място за Хъското е на открито (боло просторна тераса, било двор). Дори в най-големите студове моята кучка се е чувствала перфектно на терасата в къщи или в хотел, както и в дворове на хижи/къщи. Може и да бъркам, но имам чувството, че когато кученцето ми прекара зимата на топло в апартамента- метаболизма му се обърква и почва да сменя козина ненужно...

- През топлите месеци (всичко що е положителна температура) кученцето далеч не се чувства комфортно и търси всяко възможно място за набавяне на хладинка- било чешмата в парка (или просто локва от която да пие водичка), рекичката в гората или плуване в море или езеро. За съжаление в този неблагоприятен за него климат Сибирското хъски рядко издържа повече от 10-ина години (често сърчицето му не издържа на жегите когато ги наближи/мине).

- Смяна на козина- това е може би най- неприятния момент при отглеждането на тази порода. Ако не искате всичко около вас да потъне в косми трябва да се въоръжите с гребен и много търпение. Имал съм моменти в който съм изхвърлял по 2-3 торби козина на седмица. С цел минимизиране на загубите е желателно честичко да включвате в хранителния режим на кученцето витамини за нея.

Информацията е събрана от интернет (сайта от който е взета голяма част от нея вече не съществува) и лични впечатления.